

Αμαρτίαι γονέων παιδεύουσι τέκνα - Η κληρονομική ευθύνη της αμαρτίας στον Χριστιανισμό

«Ο Κύριος, είναι δίκαιος και αγαπάει τη δικαιοσύνη...».

(Ψαλμοί, 11: 7)

Μάλιστα... Ο Θεός είναι δίκαιος...

Μα για να δούμε κι ένα άλλο εδάφιο της Παλαιάς Διαθήκης, για να διαπιστώσουμε ιδίοις όμμασι, πως ακριβώς τεκμηριώνεται η «δικαιοσύνη» που αποδίδει ο Κύριος...

«Εγώ ο Κύριος ο Θεός σου είμαι Θεός ζηλότυπος, που ανταποδίδω τις αμαρτίες των πατέρων επάνω στα παιδιά, μέχρι τρίτης και τετάρτης γενεάς εκείνων που με μισούν· και κάνω έλεος σε χιλιάδες γενεές εκείνων που με αγαπούν, και τηρούν τα προστάγματά μου» (Έξοδος, 20: 5-6 & Δευτερονόμιον, 5: 9-10).

[Μετάφραση Ο': **«έγώ γάρ είμι Κύριος ό Θεός σου, Θεός ζηλωτής, άποδιδούς άμαρτίας πατέρων επί τέκνα, έως τρίτης και τετάρτης γενεάς τοίς μισούσί με και ποιών έλεος είς χιλιάδας τοίς άγαπώσί με και τοίς φυλάσσουνι τὰ προστάγματά μου».**]

Οι απολογητές εδώ, προσπαθώντας να συμμαζέψουν τα ασυμμάζευτα, επιχειρούν να τετραγωνίσουν τον κύκλο. Ξεκινούν με την ερμηνεία της φράσης «Αμαρτίαι γονέων παιδεύουσι τέκνα», εστιάζοντας στο ότι η αρχική σημασία του «παιδεύουσι» ήταν «εκπαιδεύουν», «διδάσκουν». Δηλαδή, ότι τα παιδιά διδάσκονται από τις αμαρτίες των γονέων τους. Αυτό είναι σωστό. Βεβαίως, και η αρχική σημασία της «αμαρτίας», δεν ήταν ακριβώς αυτή που έχει καθιερωθεί σήμερα από την Εκκλησία. Στα αρχαία ελληνικά, αμαρτία σήμαινε την αστοχία, την αποτυχία. Δηλαδή, τα παιδιά διδάσκονται από τα λάθη των γονέων τους. Θα πρέπει όμως να σημειωθεί, ότι αυτή φράση, που πολλοί συνδέουν άμεσα με το

προαναφερθέν κείμενο της Παλαιάς Διαθήκης, δεν υπάρχει εκεί μέσα. Πρόκειται για λαϊκή έκφραση -παροιμία. Οπότε, ας το αφήσουμε αυτό και πάμε παρακάτω...

Στο επόμενο βήμα, οι απολογητές επιδίδονται στο αγαπημένο τους άθλημα: Το παιχνίδι με τις λέξεις και τα νοήματα -δηλαδή κάνουν ερμηνείες. Γράφει λοιπόν, η κατέχουσα την μοναδική «αλήθεια», ΟΟΔΕ:

*Ας πάμε όμως και στο θέμα της δήθεν «αδικίας», για την οποία κατηγορούν τον Θεό οι ειδωλολάτρες. Μόνο όσα θέλουνε βλέπουνε. Την ανταπόδοση μέχρι τρίτης και τετάρτης γενεάς την είδανε. Τη φράση: «**ΤΟΙΣ ΜΙΣΟΥΣΙ ΜΕ**» δεν την είδανε! Γιατί άραγε αν και την έγραψαν οι ίδιοι δεν την πρόσεξαν; Μήπως παραείναι προκατειλημμένοι; Μήπως μισούν πολύ τον Θεό; Γιατί το εδάφιο είναι σαφέστατο, ότι η ανταπόδοση της αμαρτίας, γίνεται **μέχρι τρίτης και τετάρτης γενεάς, ΑΥΤΩΝ ΠΟΥ ΤΟΝ ΜΙΣΟΥΝ, και όχι σε όλους!** Όχι σε αθώους. Γιατί αυτοί που τον μισούν, είναι οι υπεύθυνοι όλης της κακής κατάστασης του κόσμου, και συμμετοχοί της αμαρτίας. Γιατί η ανταπόδοση, γίνεται όπως σαφώς λέει το εδάφιο, ΓΙΑ ΑΜΑΡΤΙΑ. Πού είναι λοιπόν η αδικία; Άρα είναι άδικο και τα δικαστήρια όταν καταδικάζουν τους παρανόμους. Φοβερή Παγανιστική λογική!*

Ο θεολόγος Ιωάννης Δήμου, θέτει το ζήτημα, ακόμη πιο γλαφυρά:

Τα τέκνα δεν έχουν ευθύνη για τις αμαρτίες των γονέων τους. Αντιθέτως μάλιστα, εάν τα όποια βάσανα που τους κληρονόμησαν αυτοί, τα υπομείνουν ως σταυρό, θα τους βγουν σε καλό.

Φυσικά, οι απολογητές, παρά την «φιλότιμη» προσπάθειά τους, να θολώσουν τα νερά και ν' απαλύνουν τις εντυπώσεις, πατώντας στην όποια -κατ' αυτούς- ασάφεια του κειμένου (λες κι ότι αυτό, αλλάζει δραματικά την ουσία του), γνωρίζουν πολύ καλά ότι ματαιοπονούν.

Διαβάζουμε λοιπόν στους «Αριθμούς» (14: 18): **«Ο Κύριος είναι μακρόθυμος και πολυέλεος, που συγχωρεί ανομία και παράβαση, και με κανέναν τρόπο δεν θα αθωώσει τον ένοχο, ανταποδίδοντας την ανομία των πατέρων επάνω στα παιδιά, μέχρι τρίτης και τέταρτης γενεάς».**

Σ' αυτό το κείμενο υπογραμμίζεται και το ότι ο Θεός «με κανέναν τρόπο δεν θα αθωώσει τον ένοχο», για να τονιστεί η αυθαιρεσία των επί γης «αντιπροσώπων»

του, οι οποίοι μοιράζουν αφειδώς «άφεση αμαρτιών» (βλέπε και «συγχωροχάρτια»), όταν ο «εργοδότης» τους, ουσιαστικά, αποκλείει κατηγορηματικά κάτι τέτοιο.

Αλλά, ας το παρακάμψουμε αυτό. Μας ενδιαφέρει η ανταπόδοση των αμαρτιών των γονέων στα παιδιά τους, από τον «δίκαιο» Θεό...

Εδώ βλέπουμε λοιπόν, ότι από το παρόμοιο αυτό κείμενο, η επίμαχη φράση «τοις μισούσι με», απουσιάζει, κάνοντας έτσι πιο διαυγή τα πράγματα. Λίγες γραμμές μάλιστα παρακάτω, διαβάζουμε και τα εξής διαφωτιστικά (14: 22-30): **«Επειδή, όλοι οι άνδρες, που είδαν τη δόξα μου, και τα σημεία μου, που έκανα στην Αίγυπτο και στην έρημο, με παρόργισαν ήδη δέκα φορές, και δεν υπάκουσαν στη φωνή μου...τα πτώματά σας θα πέσουν σ' αυτή την έρημο...και τα παιδιά σας θα περιπλανιώνται στην έρημο 40 χρόνια, και θα φέρουν επάνω τους την ποινή της πορνείας σας, μέχρις ότου διαφθαρούν τα πτώματά σας στην έρημο».**

Τα πράγματα γίνονται ακόμη πιο ξεκάθαρα στον Ησαΐα (14: 21): **«Ετοιμάστε σφαγή στα παιδιά του εξαιτίας τής ανομίας των πατέρων τους, για να μη σηκωθούν και κληρονομήσουν τη γη, και γεμίσουν το πρόσωπο της οικουμένης από πόλεις».**

Μήπως δεν καταλαβαίνουμε σωστά; Μην το διαβάζουμε λάθος; Μάλλον όχι...

Ακόμα όμως κι αν δεχτούμε αυτά που υποστηρίζουν οι απολογητές (παραβλέποντας ακόμα και τα εδάφια των «Αριθμών», που χαλάνε τη «συνταγή»), θα πρέπει να εξηγήσουν και κάτι άλλο: Το πως, δηλαδή, μέχρι και σήμερα, η ανθρωπότητα «βαρύνεται» με το «αμάρτημα» μιας μουρόχαυλης που δάγκωσε ένα μήλο. Μιλάμε, βεβαίως, για τον θεμέλιο λίθο του Ιουδαιοχριστιανισμού· για την «αμαρτία των αμαρτιών» και τον ορισμό της κληρονομικής ευθύνης: **Το «προπατορικό αμάρτημα»...**

Ο Παύλος είναι σαφέστατος (Προς Ρωμαίους, 5: 12):

Διαμέσου ενός ανθρώπου η αμαρτία μπήκε μέσα στον κόσμο, και με την αμαρτία ο θάνατος, και με τον τρόπο αυτό ο θάνατος πέρασε μέσα σε όλους τούς ανθρώπους, για τον λόγο ότι όλοι αμάρτησαν»...

Και για να μην υπάρχει καμμία αμφιβολία, για τη θέση της Εκκλησίας, ως προς

αυτό το θέμα, ας δούμε και τι λέει και μία εκ των κεφαλών της, ο μητροπολίτης Ναυπάκτου Ιερόθεος:

Κανείς άνθρωπος δεν γεννάται απηλλαγμένος από το προπατορικό αμάρτημα. Η πτώση του Αδάμ και της Εύας και οι συνέπειες αυτής της πτώσεως κληρονομήθηκαν σε όλο το ανθρώπινο γένος. Φυσικό ήταν και η Παναγία να μην είναι απηλλαγμένη από το προπατορικό αμάρτημα. Ο λόγος του Αποστόλου Παύλου είναι σαφής: «πάντες ήμαρτον και υστερούνται της δόξης του Θεού» (Ρωμ. γ', 23).

Αναμένωμεν λοιπόν διακαώς τις «ερμηνείες» των «φωτισμένων» απολογητών επί του θέματος...